בס"ד | ט"ז חשוון תש"פ

אור דוד

מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן ש <mark>למח זל</mark> מן ושושנה נעמי הי"ו	גיליון מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשת שבוע
	7-3	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	וירא
		17:20	17:19	17:17	16:18	16:21	16:04	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

ב 1984 למניינם היה רב במדינת ניו יורק שפעל לקירוב רחוקים וכך הוא מספר:באותה שנה ארגנתי מופע עם זמר פולק יהודי נודע בשם משה יס שיתקיים בל"ג בעומר. יום לפני אותו זמר ביטל בגלל ששבר את רגלו. לא ידעתי מה לעשות, איך אבטל הכל? כבר פרסמתי מודעות... הציעו לי לשאול את רבי שלמה קרליבך. חשבתי לעצמי שזמר ידוע כמוהו בטח כבר תפוס מזמן אבל להפתעתי בהשגחה פרטית הוא היה פנוי. השכר שהקצבנו לזמר הקודם היה 500 דולר ואילו רבי שלמה לוקח 2000 להופעה אז סיכמנו שכל הרווחים מהמופע למעט כיסוי ההוצאות יהיו שלו. ההופעה הייתה מדהימה, המון אנשים היו במקום ואני מניח שאחרי אותו ערב רבים מהם חזרו בתשובה. הרווחים היו 2700 דולר ולאחר המופע הגשתי לרבי שלמה את הכסף, הוא חיבק אותי ואמר שהוא ממש מודה לי כי זה ממש עוזר לו עכשיו בפרנסה. לאחר מכן ניגש אליו חסיד חב"ד צעיר וביקש ממנו ברכה לשלום בית. רבי שלמה שאל בכאב:שלום בית? אוי אחי היקר, תספר לי מה קורה? והוא סיפר שהוא ואשתו חזרו בתשובה ומאז שהוא שומר שבת כולם מפטרים אותו. בעקבות קשיי הפרנסה גם הזוגיות קשה... רבי שלמה שלף את חבילת השטרות במלואה 2700 דולר ונתן אותם לחסיד עם חיבוק, נשיקה וברכה לבבית. עמדתי בצד עם פה פעור ואמרתי לעצמי: לא איכפת לי מה אחרים אומרים, האיש הזה צדיק! (לעילוי נשמת הרב שלמה קרליבך זצ"ל בן פסיה שיום פטירתו חל השבוע ביום חמישי) אוהב אתכם! שבת שלום (-:

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

י״ז תשון: וּ וְנֹחַ בֶּן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמֵּבּוּל הָיָה מֵים עַל הָאָרֶץ: ז וַיָּבֹא נֹחַ וּבָנַיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי בָנַיו

אָתּוֹ אֶל הַתֵּבָה מִפְּנֵי מֵי הַמַּבּוּל: ח מִן הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֵינֶנָה טְהֹרָה וּמִן

הָעוֹף וְכֹל אֲשֶׁר רֹמֵשׁ עַל הָאָדָמָה: ט שְׁנִים שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל נֹחַ אֶל הַתֵּבָה זָכַר וּנְקַבָּה פַּאֲשֶׁר צְּזָה אֶלְהִים אֶת נֹחַ: י וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַּיָּמִים וּמֵי הַמַּבּוּל הָיוּ עַל הָאָרֶץ: יא בִּשְׁנַת שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה לְחַיֵּי מָחַ בַּחֹדְשׁ הַשְׁנִי בְּשְׁבְעַה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה נִבְקְעוּ כָּל מַעְיְנֹת תְּהוֹם רַבָּה וַאֲרֶבּּת הַשָּׁמִים וֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה: יג בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה בָּא נֹחַ וְשֵׁם וְנִל הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה: יג בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזָּה לְמִינָה וְכָל הַחַיָּה וְכָל הַחַיָּה לְמִינָה וְכָל הַחַיָּה לְמִינָה וְיִם לַחְיָם וְשֵׁב עֵל הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לֶּוְלָה: יג בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזָּה לְמִינָה וְמָשׁ מֵל הַתָּלָשְׁת נֹחֵ וְאֵלְשֶׁת נְשֵׁי בָּנִיו אִתָּם אֶל הַתִּבָה: יד הֵמָּה וְכָל הַחַיָּה לְמִינִה וְיִם וְּמִשְׁת נֹחַ וּשְׁלשֶׁת נְשֵׁי בְנִיו אִתָּם אֶל הַתְּבָה: יד הֵמָּה וְכָל הַחַיָּה לְמִינָה לְמִיבְיה לִם וְאֵלשֶׁת נֹחֵ וּשִׁלְשֵׁת נְשֵׁי בָנִיו אִתָּם בָיוֹ הַעָּב הִי בִּי וְבִיל הַוֹם וְאֵלשֶׁת נֹחַ וֹשְלֹשׁת נְשֵׁי בָּנִי וֹבְיוּ אִתְּם אֶל הַתְּבָה: יד הַמָּה וְכָל הַחַיָּיה לְמִינִיה בּיִים בּיוֹים בְּיִים בִי בַּיִּבּי בִּיוֹ בְּיִבְּיִים בִּיִּים בְּשִׁי בִּאוֹים בְּנִים בְיִים בְּיִבּים בִּיל בַחַ וְצִישְׁנִים בִּים בְּיִם בְּחִיבּים בִּים בִּיל הַחַ וְצִשְׁבָּיוֹ בְיִים בְּיִבִין בְּבָּה בְּיִבּה בִיּשְׁבִים בְּיִים בְּיִם בְּיִים בְּיִבּים בְּיִם בְּים בְּיִבּים בְּיִם בְּיִם בְּיִים בְּיִבּים בְּעִים בְּיוֹם בְּיִבּים בְּבִּיוּ בְּיִבּעְים בְּיִם בְּיִים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִם בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִים בְּבְּיִם בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּמִים בְ

הַבְּהֵמֶה לְמִינָהּ וְכַל הָכֶמֶשׁ הַרֹמֵשׁ עַל הָאָכֶץ לְמִינֵהוּ וְכַל הָעוֹף לְמִינֵהוּ כֹּל צִפּוֹר כַּל כָּנָף: טוּ וְיַבָּאוּ אֶל הַתַּבָּה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מְכָּל הַבָּשָׂר אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים: טוּ וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה מִכָּל בַּשֶּׁר בָּאוּ כַּאֲשֶׁר צָּוָה אֹתוֹ אֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר יְהוָה בַּעֲדוֹ: יוּ וַיִּהְי הַמֵּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל הָאָכֶץ וַיִּירְבּוּ הַמֵּים וַיִּילְאוּ אֶת הַתַּבָה וַתָּכָם מֵעַל הָאָכֶץ: יח וַיִּגְבָּרוּ הַמֵּים וַיִּרְבּוּ מְאֹד עַל הָאָכֶץ וַיְּכְסוּ כֵּל הֶהָרִים הַגְּבֹהִים אֲשֶׁר תַּחַת כָּל פְּנֵי הַמָּים: כ חָמֵשׁ עָשְׂרֵה אַמָּה מִלְמַעְלָה נָּבְרוּ הַמָּים וַיְּכָסוּ בָּהְרִים: כא וַיִּבְּה הְאָבֶר הָמָשִׁר נְשְׁמַת בַּל הָשָּכֶץ וַיְּכָסוּ בָּהָרִים: כא וַיִּבְּה הְאָשֶׁר הָשְׁרָ הַשְּׁכֵץ הַשְּׁרָץ עַל הָאָכֶץ וְכֹל הָאָדָם: כב כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמָת עַל הָאָרֶץ וְכֹל הָאָדָם: כב כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמָת רְּחָמִים בְּאַפְּיו מִכֹּל אֲשֶׁר בְּחָבָה מֵתוּ: כג וַיִּמֵח אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר אַתֹּן בְּתַבָּה: כִּה וַיִּמָחוּ מִיּל הָאָבֶץ וְתִּמִשׁ וְעַד עוֹף הַשָּׁמֵים וַיִּמָּחוּ מִן הָאָרֶץ וַיִּשְׁאֶר אַרְ נֹחַ וַאֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתָּבָה: כד וֹמְשָׁבִים וּמְפָּת וַיִּלְהוּ בָּיִבְּח מִתּוּ: כג וַיַּשְּּבִין וְיִשְּאָר אִרְן מְמִשְׁים וּמְפָּר בָּח מֵתוּ: כג וַיַּמְאֵר וְוִשְׁאֶר אַרְ נִחְ וַאְשֶׁר אִתּוֹ בַתְּבָּה: כד וַיִּמְחוּ מִיּמָחוּ מִוּ הָאָבֶץ וַוִשְׁאֵר אַרְ הָמְשִׁים וּמְאַת יוֹם:

(פסוק יא וסדר עולם פרק ד)

(בראשית ז,ו-כד)

(שמואל-ב' כא,חצי פסוק י)

י (ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הצור מתחלת קציר) עַד נָתַּךְ מַיִּם עֲלֵיהֶם מִן הַשָּׁמַיִם וְלֹא נַתְנָה עוֹף הַשָּׁמַיִם לָנוּחַ עֲלֵיהֶם יוֹמָם וְאֶת חַיַּת הַשָּׂדֶה לַיְלָה:

(במדבר רבה ח,ד)

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, וירא דף צ"ז ע"ב.

א) רבי חייא פתח הנצנים ונו׳: ר״ח פתח כתוב הנצנים נראו בארץ עת הזמיר וגו׳, הנצנים נראו בארץ, פירוטו, כאשר ברא הקב״ה את העולם נתן בהארץ כל הכח הראוי לה, והכל היה בהארץ, אבל לא הוציאה פירות בהעולם עד שנברא האדם. כיון שנברא האדם.

הכל נראה בהעולם שהארץ גילתהפירותי׳ וכחותי׳ שנפקדו בה. ואז נאמר הנצנים נראו בארץ.

ב) כגוונא דא. וכו': כעין זה לא נתנו השמים כחות להארץ, עד שבא אדם.

וז"ש וכל שיח השדה טרם היה בארץ וגו', כי לא המטיר וגו', נסתרו בה כל אלו התולדות ולא נגלו, והשמים נעצרו ולא המטירו על הארץ, משום שאדם אין וגו', שלא נמצא ועוד הארץ, משום שאדם אין וגו', שלא נמצא ועוד לא נברא. והכל נעכב מלהגלות בסבתו. כיון לא נברא והכל נעכב מלהגלות בסבתו. כיון דאתחזי וכו': כיון שנראה אדם מיד הנצנים נראו בארץ, וכל הכחות שנסתרו נתגלו נראו בארץ, וכל הכחות שנסתרו נתגלו

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "הארץ הנשארת" (יהושע פרקים יג-טו) מקבילה ל-וירא על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

> מי הנוזיכ^ר ביוזד עם יהושע בן נון את הארץ, במצות רוזום ווזנון

כיצד נוזכו בני ישראל את נוזכתם כפי שציווה משה אותם

> ביי שכנים כבני ראובן שכקחו נחכתם מעבר כירדן

אותה ארץ אשר מה נשבע משה כככב שיקבכה

איזה ים במזרח גבוכם שכל בני יהודה כמשפחתם

באיזה כשון הבטיח משה שככב את הארץ שוב יראה

שבת שכום

לתגובות, הקדשות והערות: <u>or.david.way@gmail.com</u>

פתרונות לגליון הקודם: ארורים, בית אלֹכִּי, גֿדֹכוֹת, דום, הֹישֹּׁר, ויצֿטֿירו.

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה.

<u>guy.zwerdling@gmail.com</u>:לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת